Index.

G

2 Generatio carnalis per coitum fuiſſet in ſtatu innocētiæ abſque immoderata concupiſcentia tamen. 47.2.B

1 Generationē diuini verbi & proceſsionem Spiritus ſancti nō poſſumus demonſtrare, ſed ſuppoſita fide, qđ ei nō repugnet ratio naturalis oſtēdere poſſumus. 35.2.C

1 Generatio in diuinis dicit aliquid realiter reale exiſtens in vtroque extremorum ſal. in patre, & in Filio. 36.1.E

1 Generari & ſpirari dicunt potentiam paſsiuam non realiter, quia in diuinis non datur propriè paſsio, aut paſſiuum, ſed tantum ſecundum gramaticos qui conſiderant voces. 50.2.B

1 Genus ut diffinitur, a Porphirio, ſumitur formaliter pro intentione generis, pro re ſubſtracta tantum denominatiue. 52.2.C

1 Gerundium generandi tripliciter capi poteſt, actiuè paſſiuè & imperſonaliter. 50.2.D

4 Gradus dicitur determinata propinquitas perſonæ ad perſonam ſecundum conſanguinitatem. 67.2.D

2 Gradus eſſendi ipſarum rerum diuerſi non ſumuntur ex materia. 33.2.A

2 Gratia an realiter diſtinguatur a virtutibus variæ opiniones. 55.2.A

2 Gratia eſt qualitas quædam diuinitus iufuſa in eſſentia animæ ſubiectiuè recepta. 56.1.A

2 Gratiæ gratum facientis quinque ſunt effectus præcipui, vt anima ſanetur, vt bonum velit, vt bonum quod vult efficaciter operetur, vt in bono perſeueret, vt perueniat ad gloriam, ibid.B

2 Gratia in eo qđ eſt qualitas ſupernaturalis gratificās animam eſt nobilior charitate vt eſt qualitas in voluntate. at ſecundum actū in ordine ad proprium obiectū eſt è conuerſo. ibid.D

2 Gratiæ nomen ſumitur multipliciter in ſacris literis, & eſt nomen analogū, nō vniuocū ſeu æquiuocū. 56.1.D

2 Gratia gratam faciens multipliciter differt a gratia gratis data. ibid.2.A

2 Gratiæ gratis datę multiplices ſunt ex Apoſt. Paulo ad Corin. & numeri eorum ſufficiens ratio explicatur, ibid.2.B.C.

2 Gratia habitualis eadem numero dicitur operans & cooperans ad diuerſos reſpectus relata. 57.1.A

1 Gratia multipliciter ſumi poteſt. 44.2.B.C

4 Gratia collata in baptiſmo flaminis correſpondet deuotioni operantis & eſt maior quam illa quę cōfertur paruulis per baptiſmum fluminis, at baptiſmus ſanguinis his duobus præualet. ibid.2.A.B

4 Gratia eſt radix ex qua prodeunt omnes virtutes gratuitæ, ſicuti ex eſſentia animæ prodeunt omnes potentiæ. 25.1.B

4 Gratia Dei dicitur character quo ſancti in patria ſecernuntur a ſeruis diaboli. 9.2.A

3 Gratia Chriſti habitualis fuit infinita, variè a ſcolaſticis explicatur. 22.1.D.E

3 Gratia habitualis Chriſti fuit finita in entitate, ſed fuit virtutis infinitę in promerendo. 22.2.C

3 Gratia dupliciter conſiderari poteſt, primo ſecundū ſuā eſſentiam abſolutè, & ſic gratia animæ Chriſti & noſtra ſunt eiuſdem ſpeciei, ſecundo quò ad modum eſſendi ex parte ſubiecti, & ſic differunt ſpecie. 22.2.D

3 Gratia triplex in Chriſto, vnionis, gratia ſingularis perſonæ & gratia capitis. 23.1.A

3 Gratia & charitas in hominibus iuſtis eſt aliquid creatū inhærens ipſi animę, eſt propoſitio de fide. 21.D

3 Gratia gratum faciens exiſtens in anima iuſti non annihilatur a peccato mortali ſuperueniente. 26.1.A

3 Gratia & efficienter & demeritorie corrumpitur per peccatum mortale. 26.1.A

3 Gratia quæ confertur hominibus in baptiſmo ſiue fluminis, ſiue flaminis, ſiue ſanguinis, oritur ex virtute paſsionis Chriſti. 34.1.B

H

4 Habens perfectè dolorem de peccatis ſuis propter Deū offenſum ſtatim conſequitur remiſsionem peccatorum. 28.2.C

4 Habere plures vxores non eſt contra legem naturæ ſi cōſideretur matrimonium vt eſt in officium naturę. ſi verò conſideretur vt eſt in remedium, ſic habere plures vxores eſt contra legem naturæ. 56.2.B.C

1 Habitus ſcientiæ augentur intenſiuè & extēſiuè. 46.1.B

3 Habitus variæ deſcriptiones. 41.1.A.B

3 Habitus & ſi non ſit primum principium operandi, eſt tamen proximum. 41.1.D

3 Habitus quid efficiat in habente illum & quem ordinē habeat ad actum varie explicatur. 41.2.B

3 Habitus conſtituuntur nō ſolū in parte intellectiua hominis, verumetiam in appetitu ſenſitiuo. 41.1.A

3 Habitus primorum principium qui dicitur intellectus quid ſit. 42.1.B

3 Habitus ſcientificus dicitur augeri intenſiuè, cum magis perficitur circa eandem concluſionem, extenſiuè autem quando ad plures concl. ſe extendit. 42.2.C

3 Habitus augētur per maiorem radicationem inſubiecto non autem per additionem formę ad formam. 42.2.C

3 Habitus ſpei non amittitur per quodlibet peccatum mortale: ſed poteſt remanere habitus & actus ſpei ſuper naturalis. informis tamen. 48.B

3 Habitus nullus in ſenſu communi conſtituitur. 60.1.D

2 Habitualis tendentia in Deum vt obiectum ſupernaturale non ſufficit ad efficiendum opus meritoriū. 51.2.C

1 Hebraica lingua ceteras omnes antecedit antiquitate proprietate, virtute, & excellentia. 51.1

4 Hereſes multiplices circa baptiſmum. 10.1.B

4 Hereſes multæ circa materia propriam baptiſmi. 10.2.E

2 Hierarchiæ nomen ſignificat latine principatum ſacrum. 24.2.D

2 Hierarchiarum ordo in angelis attenditur penes ſcientiam potentiam vel actionem miniſterialem. 24.2.E

1 Homo tenetur explicite credre & memoriter retinere ſpeciatim & non in confuſo articulos fidei. 17.2.A

2 Homo per peccatum ſpoliatus eſt gratuitis & vulneratus in naturalibus. ibid.2.B

2 Homo vt in pluribus inſequitur malum, vt in paucioribus bonum, ſecus dicendum eſt de natura angelica. 16.2.B.

2 Homo meretur per opus liberum, vt eſt elicitum a gratia Spiritus ſancti de condigno vitā æternam. 57.2.C

2 Homo ſub ſex ſtatibus conſiderari poteſt. 61.1.D

3 Homo dicitur iuſtus per iuſtitiam ſibi formaliter inhærentem. 23.1.D

3 Homo purus nō poteſt perfectè ad æqualitatem, ſatisfacere Deo pro offenſa commiſſa. 31.2.C

3 Homo in natura corrupta nō pōt diligere Deū ſuper omnia dilectione naturali ſine ſpeciali auxilio Dei. 48.2.E

3 Homo prius debet diligere Deum amore amicitiæ, quā amore concupiſcentiæ. 49.1.B

3 Homo tenetur magis diligere parentes quam filios. 51.2.B.

3 Homo an in aliquo euentu debeat ex ponere periculo vitæ proprium corpus pro ſalute amici variæ opiniones. 53.1.E

3 Homo tenetur ſalutare inimicum ſibi obuium non ſimpliciter, ſed ex aliqua circunſtantia, vt puta quia talis eſt mos patriæ, ne oriatur ſcandalum, ſi perſona ſit in dignitate aliqua conſtituta. 54.2.E

3 Homo an teneatur remittere iniuriam inimico petenti veniā & parato emēdari, ex neceſsitate ſalutis. 55.2.A

3 Homo ad cōſecutionem ſui vltimi finis qui eſt viſio diuinæ eſſentiæ, indiget, gratia, virtutibus theologicis, moralibus deſuper infuſis, & donis Spiritus ſancti, quæ hominem gratum reddunt. 61.1.E

4 Homines in lege naturæ ante inſtitutionem circunciſionis iuſtificabantur a peccatis per ſolam fidem futuri Chriſti nec aliquod ſacramentum propriè dictū tunc erat neceſſarium. 6.2.D

4 Homo ſi in ſtatu innocentiæ perſtitiſſet nullo ſacrificio indiguiſſet. 6.2.C

4 Homo per peccatum ſubditus factus eſt ſeptem infirmitatibus